

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ВИРОБНИЦТВА ПРОДУКЦІЇ

**МІНЕНКО Д.І., НИКОНЕНКО А.В., СТУДЕНТИ*,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА**

В умовах ринкової економіки конкуренція між підприємствами набирає обертів. Ринок диктує необхідність створення умов для широкого використання інноваційної діяльності. З метою посилення конкурентоспроможності підприємства постійно знаходяться у пошуку нових форм організаційної діяльності. Одним із факторів, який сприятиме отриманню конкурентних переваг є активне використання інноваційних технологій у виробництві.

Термін «інновації», як економічну категорію, ввів у науку австрійський економіст І. Шумпетер. Саме він одним з перших вивчав інноваційні процеси та пов'язані з ними наслідки. Сучасні науковці: Ф. Ясен, Ю. Морозов, інноваціями вважають прибуткове використання нових технологічних засобів. Б. Санто стверджує, що інновація це створення та реалізація конкурентоспроможних технологічних переваг. Серед українських науковців, що вивчають питання інновацій відомі: С. І. Кравченко, О. Ю. Шилова та В. М. Хобта [1].

Інноваційні технології відіграють провідну роль у вдосконаленні виробничого процесу, тобто створюють основні конкурентні переваги. Як зазначив М. Портер, технологічні зміни все більш розглядаються як мають самостійну цінність, і будь-яке технологічне нововведення, яке застосовує фірма, розглядається як позитивний фактор [2]. Оскільки інновації є найважливішим засобом забезпечення економічного зростання, конкурентоспроможності та фінансової стабільності будь-якого підприємства, то високих результатів вони можуть досягти лише за систематичного і цілеспрямованого здійснення інноваційної діяльності, яка спрямована на реалізацію нових можливостей.

Згідно Закону України «Про інноваційну діяльність» під такою розуміють діяльність, що спрямована на використання і комерціалізацію результатів наукових досліджень та розробок і зумовлює випуск нових конкурентоспроможних товарів і послуг на ринок [3].

* Науковий керівник – Богомолова К.С. асистент

Інноваційна діяльність складається з наукових, технологічних, організаційних, фінансових і комерційних заходів, які у своїй сукупності ведуть до створення інновації «під ключ», тобто повністю готової до реалізації на ринку. Ефективність інноваційної діяльності підприємства визначається перш за все узгодженням систем інвестування, оподаткування, кредитування, які функціонують у інноваційній сфері наукових розробок. У сучасних умовах розраховувати на великі прибутки підприємства можуть тільки тоді, коли вони випереджають конкурентів в освоєнні досягнень науково-технічного прогресу. А це досить важко. Ризиковий характер інноваційної діяльності потребує компенсації через достатні інвестиції у певний вид діяльності [4]. Поняття інновації та інвестиції не розглядаються окремо одне від одного. Інноваційна діяльність є однією з форм інвестиційної. Реалізація інноваційної діяльності потребує значного обсягу інвестицій у вигляді матеріальних, або інтелектуальних цінностей, так як підприємство іноді не в змозі власними коштами без додаткового їх залучення впроваджувати у свою діяльність результати інноваційного розвитку з метою підвищення своєї конкурентоспроможності. Економічна ефективність нововведень полягає у тому, що можна випускати продукцію з меншими витратами і в більш короткі терміни; підвищити якість продукції, що дозволяє покращити кінцеві результати діяльності підприємства. У результаті перераховані економічні переваги інновацій зумовлюють прибуток і видачу капіталу [5].

Отже, можна зробити висновок, що інноваційна діяльність беззаперечно є одним із основних чинників успіху підприємства. Підприємці які готові прийняти ризики, які є невід'ємною складовою інноваційної діяльності швидше досягають конкурентних переваг і значно підвищують економічну ефективність діяльності підприємства.

Література.

1. Абдалян А. Н. Дні теорії і практики інвестування / А.Н. Абдалян – Д. : Дон НТУ /Матеріали внутріузовської навчальної конференції студентів, аспірантів та молодих вчених.

2. Інноваційні ресурсозберігаючі технології: ефективність в умовах різного фінансового стану агроформувань : [монографія] / За ред. професора Г.Є. Мазнева. – Харків: Вид-во «Майдан», 2015. – 592 с.

3. «Про наукову і науково-технічну діяльність»: Закон від 26.11.2015 № 848-VIII [електронна версія]. – zakon.rada.gov.ua/go/848.

4. Левченко Ю.Г. Економіка й організація інноваційної діяльності: Курс лекцій для студ. напряму 6.030504 «Економіка підприємства» для всіх форм навч / Ю.Г. Левченко. – К.: НУХТ, 2012. – 163 с.

5. Пелихов Е. Ф. Экономическая эффективность инноваций : монография / Е. Ф. Пелихов. – Х. : Изд. НУА, 2004. – 162 с

ДЕРЖАВНА ПІДТРИМКА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ТОВАРОВИРОБНИКІВ ЯК ЧИННИК ЇХ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ

**МІНЕНКО С.І., СТОЛЕНКО Н.А., СТУДЕНТИ*,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА**

Функціонування та розвиток аграрного сектора економіки, безпосередньо залежать від державного регулювання та державної підтримки. Ринок за своєю природою не є універсальним механізмом, який справедливо розподіляє ресурси між усіма учасниками ринку. Продовольчу безпеку країни забезпечує сільське господарство, і від обсягів виробництва сільськогосподарської продукції безпосередньо залежить сучасний стан і подальший розвиток суспільства.

Питання державного регулювання та підтримки аграрного сектора економіки висвітлено у працях В. Андрійчука, О. Бородіної, А. Гайдуцького, В. Галушка, М. Дем'яненка, А. Діброви, Ю. Лузана, І. Михасюка, О. Могильного, Т. Осташко, П. Саблука, Г. Черевка та ін. Але, проблема впливу державної підтримки аграрних товаровиробників на рівень їх конкурентоспроможності потребує подальшого ґрунтовного дослідження.

Надання державної допомоги суб'єктам господарювання є одним з ефективних шляхів розв'язання економічних, соціальних і політичних проблем, досягнення національних цілей розвитку. У теперішній час в усіх без винятку країнах існує система надання такої державної підтримки. При цьому в країнах з розвиненою економікою вона регулюється нормативно-правовими актами, оскільки фактично охоплює особливі інструменти втручання державних інституцій у ринковий механізм і тому не може мати періодичний,

* Науковий керівник – Богомолова К.С. асистент